

рѣла отвѣдъ Пиринейски ти планини по цѣла Испания. Въ съшто то врѣме по сѣвероисточна Галія се растрострѣло владичество то на Франки ти.

Само Италия и една часть отъ Галія били оште въ владание на Западно то Римско царство.

**Атила.** Около полвина та на V вѣкъ единъ хунский войвода, Атила, съединилъ подъ власть та си всички ти хунски орди. Той не билъ благодаренъ отъ давание то, што му давали подвластни ти му народи, та намислилъ да налетети на Западно то Римско царство и да обере богати ти му градове. Тоя варваръ освѣнъ дѣто билъ жѣденъ за призимание на земи и за плѣчка, билъ оште хитръ и ималъ твърда воля. Столица та на царство то му се намирала въ Унгарія и била единъ широкъ войнскій станъ, граденъ отъ дървени кѣштя и измазани съ глина. Ближни ти Атилови людие се ширили съ скѣпи дрѣхи и конски справи, съ нагробени губери и сребрни съдове; а самъ той не обичалъ голѣмство, ялъ въ дървени съдове и употрѣбывалъ проста храна. По изгледъ тѣ си той билъ съштъ грозникъ хунъ; нѣ негова та гордѣлива левеность и неговий живий и проницателний погледъ на малки ти му очи показовали, че въ него има нѣшто повече отъ други ти. Едно прѣдание казова, че единъ хунски овчаръ видѣлъ какво крава та му има голѣма рана на нога та; като вървѣлъ по бървава та дия, той нашлъ испѣкнала отъ земя та голѣма остра рѣждѣсала сабя. Тая сабя види са била една отъ ония, които едноврѣмешни ти скити посвештавали на своя богъ на война та. Овчаръ тѣ занеслъ сабя та на Атила; той я приялъ съ голѣма радость, и казалъ, че богове ти му пращатъ тая свештенна сабя, да завоюва всичкии свѣтъ.

Отъ Хуни, Германци, Словѣне и други подвластни народи Атила събралъ тежка войска, повече отъ 500 хиляди войници. Съ тѣхъ той отишлъ въ Германия и оттамъ прѣ-